

Ο Θεσσαλιώτιδος Τιμόθεος στη Ζωοδόχο Πηγή Φαρσάλων: “Η παρουσία της Παναγίας διαπερνά όλη τη ζωή της Εκκλησίας”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Το απόγευμα της Πέμπτης της Διακαινησίμου, 16 Απριλίου 2026, ενόψει της λαμπράς εορτής της Υπεραγίας Θεοτόκου της Ζωοδόχου Πηγής, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος τέλεσε με ιεροπρέπεια την ακολουθία του Εσπερινού, επί τη μνημία των εγκαινίων του Ιερού Ναού της Παναγίας Ζωοδόχου Πηγής, στην ομώνυμη τοπική κοινότητα Φαρσάλων.

Μέσα στο αναστάσιμο κλίμα της Διακαινησίμου Εβδομάδος, ο Σεβασμιώτατος ανέπτυξε έναν εμπνευσμένο θεολογικό λόγο για το πρόσωπο της Υπεραγίας Θεοτόκου και τη θέση της μέσα στο μυστήριο της Αναστάσεως του Κυρίου. Τόνισε με έμφαση ότι η περίοδος αυτή δεν θα μπορούσε να νοηθεί χωρίς την παρουσία της Παναγίας, διότι Εκείνη αποτελεί το κέντρο της Εκκλησίας, τη Μητέρα του Θεού και το πρόσωπο γύρω από το οποίο βιώνεται και ερμηνεύεται το γεγονός της σωτηρίας του ανθρώπου.

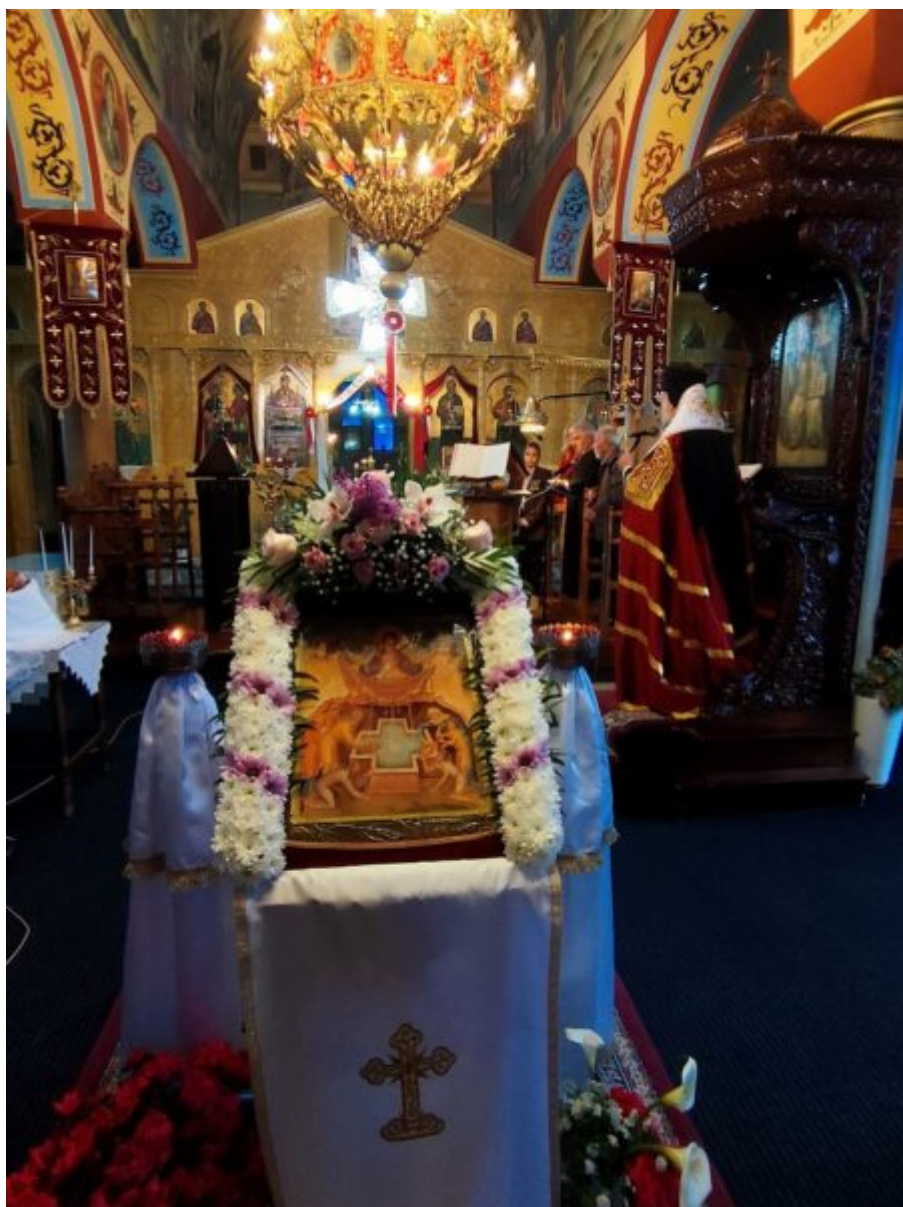

Όπως υπογράμμισε, η Μητέρα του Κυρίου δεν θα μπορούσε να απουσιάζει από τη λαμπρή αυτή εβδομάδα της Αναστάσεως, καθώς είναι Εκείνη που έζησε με μοναδικό τρόπο το μυστήριο του Πάθους, της Σταύρωσης και της Ταφής του Υιού της, βιώνοντας το βάθος του πόνου αλλά και της προσδοκίας της Αναστάσεως. Η Εκκλησία, μέσα από την εμπειρία της και τη μαρτυρία των Ευαγγελιστών, αποδίδει στην Παναγία τη θέση που της ανήκει, ως της πρώτης που μετέχει στη χαρά του Αναστημένου Χριστού.

Αναφερόμενος στην ιερή υμνολογία, σημείωσε ότι η Εκκλησία ψάλλει τα αναστάσιμα τροπάρια που αναφέρονται στη Θεοτόκο, αποτυπώνοντας την πνευματική της εμπειρία και τη χαρά της μητρότητας που μεταμορφώνεται σε χαρά Αναστάσεως. Η παρουσία της Παναγίας, τόνισε, διαπερνά όλη τη ζωή της Εκκλησίας και αποτελεί ζωντανή μαρτυρία της νίκης του Χριστού επί του θανάτου.

Στο πλαίσιο της ομιλίας του, ο Σεβασμιώτατος έκανε επίσης αναφορά στον Ιερό Ναό της Ζωοδόχου Πηγής στην Κωνσταντινούπολη, ο οποίος ανοικοδομήθηκε μεταξύ 1833 και 1835, επισημαίνοντας ότι ο τόπος αυτός συνδέεται με πλήθος θαυμαστών επεμβάσεων της Παναγίας προς όσους προσέρχονται με πίστη και ευλάβεια. Η Ζωοδόχος Πηγή, σημείωσε, παραμένει σημείο ζωντανής εμπειρίας της χάριτος και της προστασίας της Θεοτόκου μέσα στην ιστορία της Εκκλησίας.

Ιδιαίτερη θεολογική βαρύτητα έδωσε ο Σεβασμιώτατος στην ερμηνεία του Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά, σύμφωνα με την οποία η Παναγία συμμετέχει μυστικά στο γεγονός της Αναστάσεως ως η πρώτη από τις Μυροφόρες που αξιώθηκε να δει τον Αναστημένο Υιό της. Παρότι τα Ευαγγέλια κάνουν λόγο για «άλλη Μαρία», η εκκλησιαστική παράδοση κατανοεί ότι η Θεοτόκος είναι το πρόσωπο που πρώτα δέχθηκε τη χαρά της Αναστάσεως, καθώς σε Εκείνη απευθύνεται η θεία

αποκάλυψη της νίκης επί του θανάτου.

Όπως χαρακτηριστικά ανέφερε, στον κήπο της Αναστάσεως η Παναγία αξιώνεται να συναντήσει τον Αναστημένο Χριστό, ολοκληρώνοντας έτσι την πορεία των τριών μεγάλων κήπων της σωτηρίας, του κήπου της Εδέμ, όπου φανερώνεται η πρώτη κοινωνία του ανθρώπου με τον Θεό, του κήπου της Γεθσημανής, όπου ο Χριστός αναλαμβάνει εκουσίως το Πάθος, και του κήπου της Αναστάσεως, όπου συντελείται η νίκη της ζωής επί του θανάτου και συνεχίζεται το σωτηριολογικό έργο του Κυρίου στην ιστορία.

Ο Σεβασμιώτατος επεσήμανε ακόμη ότι η Παναγία δεν είναι μόνο παρούσα στα γεγονότα της Αναστάσεως, αλλά και στο υπέρω της Πεντηκοστής, όπου κατέρχεται το Άγιο Πνεύμα και συγκροτείται η Εκκλησία. Από εκείνη τη στιγμή και έπειτα, η παρουσία της αποτελεί το σταθερό πνευματικό κέντρο γύρω από το οποίο περιστρέφεται η ζωή του εκκλησιαστικού σώματος, ως μητρική αγκαλιά και ως σημείο ενότητας και προσευχής.

Κλείνοντας τον λόγο του, ο Σεβασμιώτατος κάλεσε τους πιστούς να προστρέχουν με εμπιστοσύνη στη μεσιτεία της Παναγίας, ώστε το φως της Αναστάσεως να φωτίζει τις καρδιές και τις σκέψεις των ανθρώπων, να ειρηνεύει τον κόσμο και να μεταμορφώνει τη ζωή μέσα από τη χάρη του Αναστημένου Χριστού. Υπογράμμισε ότι η Παναγία καλεί όλους σε μια ζωντανή σχέση προσευχής, μετάνοιας και κοινωνίας με τον Υιό της, ώστε η χαρά της Αναστάσεως να γίνει πραγματικότητα και βίωμα στην καθημερινή ζωή των πιστών.

